

- 4) LESD 351. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalsts tiesai ir atļauts piemērot konvenciju, kas noslēgta starp Eiropas Savienības dalībvalsti un trešo valsti pirms 1958. gada 1. janvāra vai arī – attiecībā uz Savienības kandidātvalstīm – pirms to pievienošanās datuma, piemēram, grozīto Šveices un Vācijas Konvenciju par patentu, dizainparaugu un preču zīmju savstarpējo aizsardzību, kas parakstīta Berlīnē 1892. gada 13. aprīlī, kurā ir paredzēts, ka šajā dalībvalstī reģistrētas preču zīmes izmantošana trešās valsts teritorijā ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai šī preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkta izpratnē, gaidot, kad viens no šīs tiesību normas otrajā daļā minētajiem pasākumiem ļaus novērst iespējamās nesaderības starp LESD un šo konvenciju.
- 5) Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums pierādīt, ka preču zīme ir tikusi “faktiski izmantota” šīs tiesību normas izpratnē, ir šīs preču zīmes īpašniekam.

(¹) OV C 54, 11.2.2019.

**Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 28. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Aachen (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Marvin M./Kreis Heinsberg**

(Lieta C-112/19) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2006/126/EK – 2. panta 1. punkts un 11. panta
4. punkts – Vadītāja apliecība – Savstarpēja atzīšana – Atzīšanas pienākuma apjoms – Apmainītās
vadītāja apliecības – Apmaiņa, kas veikta brīdī, kad vadītāja tiesības to izsniedzēja dalībvalsts ir
atņēmusi – Krāpšana – Atteikums atzīt apmaiņā izdoto vadītāja apliecību)**

(2020/C 433/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Aachen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Marvin M.

Atbildētājs: Kreis Heinsberg

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka savstarpēja atzīšana bez jebkādam formalitātēm, kas tajā paredzētas, ir piemērojama vadītāja apliecībai, kura tikusi izsniegta pēc tās apmaiņas atbilstoši šīs direktīvas 11. panta 1. punktam, ievērojot minētajā direktīvā paredzētos izņēmumus.
- 2) Direktīvas 2006/126 11. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ļauj dalībvalstij atteikties atzīt vadītāja apliecību, kura ir tikusi apmainīta saskaņā ar šīs direktīvas 11. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka šī dalībvalsts pirms šīs apmaiņas ir atņēmusi vadītāja apliecību šīs apliecības turētājam.

(¹) OV C 172, 20.5.2019.